

[Erhard Jakobsen.]

forligets partnere udmærket godt ved, at man aldeles ikke er enig, man kan simpelt hen ikke komme videre, for man kan ikke pille ved lejeværdien af egen bolig, før man er enig om at pille ved rentefradragsretten, og man bliver ikke enig om at pille ved rentefradragsretten. Derfor kører vi videre med de højere og højere satser for lejeværdien af egen bolig, som er fastsat i forliget. Det var det, vi forudså, og det var derfor, vi sprang. Nu prøver vi at rette på noget af det og siger: hvem bliver ramt værst? Ja, det gør de, der har sparet op og har betalt af på deres gæld, for de kommer til at betale ekstra, det er dem, der bliver ramt hårdest, og derfor har vi pillet dem ud ikke som nogle tilfældige, men i allerhøjeste grad som nogle, der netop er ramt af lovens bestemmelser. Og vi går videre i samme skure på den måde, som jeg sagde før.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Arne Bjerregaard skal høre efter forhandlingen, men jeg skal af hensyn til hr. Arne Bjerregaard understrege, at forudsætningen for, at en forligspartner kan gå bort fra et forlig, fjerne sig fra en aftale, er, at forligspartnerne er enige om at ændre i dette forlig. Derfor kan man udmærket godt støtte et forslag, som fremkommer vedrørende ændringer i et sådant forlig. Det var det, jeg sagde, og hr. Arne Bjerregaard kunne bare have hørt efter, så havde vi undgået denne forhandling.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg mener bare, det er en helt ny fortolkning af et forlig, som hr. Stetter her fremlægger. Jeg mener, at når man har indgået et forlig, må man for at ændre i det være enig om dette, inden man fremsætter et lovforslag, og kan ikke støtte et lovforslag, som er i strid med dette forlig.

(Kort bemærkning).

Christoffersen (V):

Jeg er enig med hr. Arne Bjerregaard i hans sidste betragtning, men jeg vil godt bare konstatere, at jeg håber ikke, jeg tager fejl i, at hr. Stetters sidste udtalelse skal forstås sådan, at det konservative folkeparti

kun vil stemme for CDs forslag, såfremt alle boligforligspartierne er enige herom; den konstatering takker jeg for.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg tager kun ordet for måske at bringe hr. Arne Bjerregaard ind i det tankesæt, som lå bag ved mit eksempel før. Jeg vil foreslå hr. Arne Bjerregaard, at han i stedet for DSB-manden sætter ind i eksemplet en landmand, der må sælge sin lille ejendom — dem kender hr. Arne Bjerregaard nogle stykker af — og skal hen og købe sig et parcelhus. Prøv at sammenligne ham med ham, der har boet i parcelhus de sidste 30 år, så tror jeg, vi er enige på dette punkt om, at det er en fuldstændig tilfældig og fuldstændig urimelig forskelsbehandling, der vil flyde af det forslag, centrum-demokraterne her fremsætter. Jeg tager egentlig også de meget få bemærkninger fra hr. Erhard Jakobsen som et udtryk for, at der er ramt nogenlunde præcist med de indvendinger, der er gjort.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er bare til skatteministeren, som sådan set gik uden om det, han sagde før. Jeg anklagede nemlig skatteministeren for, at det eksempel, han brugte, var et dårligt eksempel. Det sidste eksempel, han her brugte, er jeg helt enig med skatteministeren i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift.

(Lovforslag nr. 33. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.